

בש"פ 1342/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון
בש"פ 1342/21

לפני: כבוד השופט י' עמית

המבקש: פלוני

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי
בתל אביב בתיק עמ"ת 25314-02-21 שניתנה ביום
17.2.2021 על ידי כבוד השופט ש' קאפח

בשם המבקש: עו"ד שי נודל

החלטה

בקשת רשות לערור על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט צ' קאפח) בעמ"ת
36085-02-21 מיום 17.2.2021, שבה נתקבל עררה של המשיבה על החלטת בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב'
השופטת ש' בן יצחק) במ"ת 46948-01-21 מיום 15.2.2021, ונקבע כי העורר יעצר עד תום ההליכים המתנהלים
נגדו.

1. נגד המבקש, יליד 1990, הוגש כתב אישום הכולל ארבעה אישומים, המייחסים לו עבירות של איומים, היזק
לרכוש במזיד, הפרת צו שנועד להגן על אדם ותקיפה סתם של בן זוג, לפי סעיפים 192, 452, 287(ב) ו-382(ב)
בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין, התשל"ז-1977. בתמצית, מיוחסות למבקש אמירות כלפי בת זוגו, לרבות איומים
לרצוח אותה, וכן מעשה של השלכת כיסאות בשעה שחיפש אחריה. יצוין כי בשלב מסוים הוצא נגד המבקש צו הגנה,
וחלק מהמעשים המיוחסים לו בוצעו לאחר שהצדדים הגיעו להסכמה שקיבלה תוקף של פסק דין, ולפיה המבקש לא
ישוב לדירת המגורים המשותפת עד לקבלת חוות דעת פסיכיאטרית לבדיקת מסוכנותו.

2. בית משפט השלום עמד על כך שאין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה לביצוע המעשים, ועל כך ששירות

המבחן לא מצא לנכון להמליץ על שחרורו של המבקש לחלופת מעצר. למרות האמור, בית משפט השלום מצא כי ניתן לסטות מהמלצת שירות המבחן. זאת, לנוכח התרשמותו כי נסיבות הפרת צו ההגנה אינן מן החמורות; העדר עבר פלילי של המבקש; והעובדה שהמבקש נתון במעצר מזה כחודש ימים. בנוסף, בית משפט השלום ציין כי התרשם באופן בלתי אמצעי מהמפקחים המוצעים, ובניגוד לשירות המבחן, סבר כי הללו מבינים היטב את חובותיהם ואת הצורך לוודא על הקפדה על תנאי שחרורו של המבקש. בית המשפט הורה אפוא על שחרור העורר בתנאים הכוללים, בין היתר, מעצר בית מלא; ערבויות; איסור יצירת קשר עם בת הזוג; הרחקה מבת הזוג למרחק של 500 מ' לפחות; ואיסור כניסה לעיר תל אביב אלא לצורך משפטו, מפגש עם עורכי דינו או מפגש עם שירות המבחן.

3. ערר שהגישה המשיבה על החלטת בית משפט השלום התקבל על ידי בית המשפט המחוזי. בית המשפט המחוזי ייחס משקל להתרשמותו של שירות המבחן, שמצא כי "במצבים שבהם המבקש חווה פגיעה רגשית, הוא עלול לפעול באופן פוגעני ואימפולסיבי כלפי בת הזוג" (ההדגשה נוספה בהחלטת בית המשפט המחוזי - י"ע). משכך, בית המשפט קבע כי הסוגיה העומדת להכרעה אינה טיבו של הפיקוח המוצע, אלא יכולתו של המבקש להציב לעצמו גבולות ולעמוד בתנאים מגבילים. בהקשר זה ציין בית המשפט את פנייתו של בת הזוג לבית המשפט לענייני משפחה בבקשה למתן צו הגנה, שיש בה כדי להעיד על תחושת המצוקה שבה היתה נתונה. בנוסף, בית המשפט הזכיר כי נדרשים טעמים של ממש המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שירות המבחן, וזאת ביתר שאת מקום בו מדובר בעבירות מן הסוג המיוחס למבקש; וכי בעבירות של אלימות במשפחה אין משמעות להעדר עבר פלילי. ערר המשיבה התקבל אפוא, והעורר נעצר עד תום ההליכים.

4. על החלטת בית המשפט המחוזי הגיש המבקש את בקשת רשות הערר שלפניי. לטענתו, בית המשפט המחוזי שגה, בין היתר בכך שלא בחן חלופת מעצר, לא בחן את הערבים המוצעים ולא בחן את האפשרות של איזוק אלקטרוני; ובכך שלא ייחס משקל להעדר עברו הפלילי ולכך שהוא נתון במעצר לראשונה בחייו. עוד טוען המבקש כי מעולם לא נהג באלימות פיזית כלפי אדם; כי מעולם לא הפר צו של בית המשפט, וכי המעשה המיוחס לו באישום הרביעי לא בוצע בשעה שעמד נגדו צו הגנה, שכן תוקפו של צו ההגנה לא הוארך, וכל שעמד נגדו באותה העת היתה הסכמה של הצדדים שניתנה בפני בית המשפט, ולפיה לא ישוב לדירת בני הזוג עד לקבלת הערכת מסוכנות. בנוסף, המבקש טוען כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שהתעלם מנימוקיו של בית משפט השלום; כי מסוכנותו הלכאורית נשקפת רק כלפי בת זוגו, ומשכך ניתן לאיינה באמצעות חלופת מעצר; כי הוא ביקש להשתלב בהליך טיפולי ייעודי; וכי לנוכח העובדה שבית משפט השלום ובית המשפט המחוזי נחלקו ביניהם, על בית המשפט העליון להידרש לעניינו.

5. דין הבקשה להידחות אף ללא צורך בתגובה.

כפי שהובהר בפסיקה פעמים רבות, רשות לערור בגלגול שלישי תינתן רק במקרים מיוחדים המעוררים שאלה משפטית בעלת חשיבות עקרונית או ציבורית (ראו מני רבים: בש"פ 7862/20 פלזניץ נ' מדינת ישראל (15.11.2020)). המקרה דנן אינו נמנה על מקרים אלו, ובניגוד לטענת המבקש, העובדה שמסכנותיהם של בית המשפט המחוזי ובית משפט השלום היו שונות, אין בה כשלעצמה כדי להצדיק מתן רשות לערור (ראו לדוגמה בש"פ 1248/21 אבו סבילה נ' מדינת ישראל (24.2.2021)). במקרה דנן, בהעדר מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה, בית המשפט המחוזי מצא לנכון לאמץ את המלצת שירות המבחן באשר למסוכנות הנשקפת מהמבקש. קביעה זו של בית המשפט נטועה בדל"ת אמותיו של המקרה דנן, ואף טענותיו של המבקש תחומות לנסיבות הפרטניות. בנסיבות אלו אין לומר כי הבקשה עונה על אמות המידה המצדיקות מתן רשות לערור בגלגול שלישי, ואין מקום אפוא להיעתר לבקשתו.

אי לכך, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, ט'זבאדרהתשפ"א (28.2.2021).

ש ו פ ט
